

Vragen voorlichtingsbijeenkomsten Gecertificeerde Bouwbesluittoets (juni 2007)

Q:\Dgw\Bo\Clusters\Bk\Bouwregelgeving\Praktijkproef Bouwbesluittoets\Vervolg - vrijwillige certificering\072007 HvE - Vragen gecertificeerde BB toets (juni 2007).doc

Algemene vragen

- *Het algemeen beeld leeft dat met het toetsen van bouwplannen op Ruimtelijke Ordening en welstand de meeste tijd verloren gaat. Wat is uiteindelijk de verkorting in proceduretijd bij het onder certificaat (laten) uitvoeren van de toets op het Bouwbesluit?*
De toetsing onder procescertificaat kan worden vergeleken met een bouwvergunning fase 2. De zes weken die hiervoor staan kunnen feitelijk direct worden 'afgedaan' met een de aanlevering van de toetsrapportage. Doordat het advies tot stand komt onder procescertificaat wordt ervan uitgegaan dat het advies voldoet aan de gestelde eisen. Hiermee kan B&W een vertrouwen uitspreken, verlenen van vergunning, dat het positieve advies klopt (na wettelijke implementatie is geen sprake meer van een advies aan B&W maar van een door B&W te accepteren erkende kwaliteitsverklaring). De tijd benodigd voor een bouwvergunning onder certificaat kan daarmee theoretisch worden teruggebracht met 6 weken. De feitelijke tijdbesteding is echter afhankelijk van de werkwijze van de gemeente die de aanvraag ontvangt.
- *De BRL stelt relatief hoge eisen aan de gecertificeerde (private) toetser. Deze eisen worden niet aan de gemeente gesteld, die nu verantwoordelijk is voor de toets aan het bouwbesluit, Is hier nog wel sprake van een gelijkwaardige positie?*
Het in Nederland gehanteerde stelsel van bestuur ("Huis van Thorbecke") gaat uit van de uitvoering van beleid op decentraal niveau. Gemeenten hebben de taak om de uitvoering van de bouwregelgeving te controleren en hierop toezicht te houden. Een deel van die taak is de preventieve controle van geplande bouwwerken: het toetsen van bouwplannen. We noemen dit de eerstelijns toezichtstaak. De Rijksoverheid houdt toezicht op de uitvoering van de taken van gemeenten: het tweedelijns toezicht. In het geval van de bouwregelgeving is het de VROM Inspectie (VI) die toeziet op het correct uitvoeren van de wettelijke taak door gemeenten. De VI doet dit door het uitvoeren van themaonderzoeken en door het steekproefsgewijs controleren van gemeenten.
Het private stelsel dat met de gecertificeerde Bouwplantoetsting aan het Bouwbesluit wordt geïntroduceerd kent een vergelijkbaar controleregime. Het verschil zit 'm met name in de eisen die vooraf worden gesteld aan private toetsers en gemeenten. Dit is verschil is, gegeven het feit dat gemeenten bij hun aannamebeleid van bouwplantoetser wel degelijk eisen stellen aan ervaring en opleiding, niet extreem groot. Op basis van de gemiddelde ervaring en opleiding van een ambtenaar BWT zouden veel gemeenten ook in aanmerking komen voor certificering.
- *Met de komst van de omgevingsvergunning moet de ontwerper steeds meer van tevoren uitzoeken. Is dit geen onevenredige last?*
Nee, dat is naar onze mening niet het geval. Ook nu zou een adviseur zich voorafgaand aan het maken van een ontwerp moeten verdiepen in de regels die hierop van toepassing zijn. Vanuit de kwaliteit van de bouw gezien is het wenselijk en zelfs noodzakelijk dat de voorschriften uit het Bouwbesluit 2003 in een vroegtijdig stadium bij het ontwerp worden betrokken. Dit is dan ook één van de grootste voordelen van de gecertificeerde Bouwbesluittoets.

Vragen inzake de werking van de certificeringsregeling

- *Hoe wordt omgegaan met gelijkwaardigheid bij het toetsen onder certificaat?*
Indien sprake is van een gelijkwaardige oplossing dan moet dit in de bouwaanvraag door de aanvrager worden aangegeven. De gecertificeerde toetser beoordeelt de gelijkwaardige oplossing en geeft in de toetsrapportage aan of de oplossing naar zijn oordeel leidt tot een gelijkwaardig niveau als de prestatie-eis van het Bouwbesluit 2003. De toetser geeft tevens

aan op welke gronden hij of zij tot dit oordeel is gekomen (gezaghebbende documenten, eerder gehanteerde gelijkwaardige oplossingen, advies Commissie Gelijkwaardigheid, etc). Het oordeel met de motivering hiervan vormen een advies aan burgemeester en wethouders om akkoord te gaan met de gekozen gelijkwaardige oplossing. Het is vervolgens aan de gemeente om akkoord te geven op de gelijkwaardigheid, evenals in de 'normale' vergunningprocedure het geval is.

- *Hoe is de ontheffingsbevoegdheid geregeld bij het toetsen onder certificaat?*
De ontheffingsbevoegdheid ligt bij de gemeente. Op vergelijkbare wijze als hiervoor beschreven geeft de toetser zijn oordeel over de aangevraagde ontheffing. De gemeente geeft ook hier vervolgens (al dan niet) akkoord op.
- *Moet gelijkwaardigheid apart aangevraagd worden?*
Evenals bij de 'normale' bouwvergunningprocedure moet een aanvrager in zijn of haar aanvraag aangeven of op bepaalde punten beroep wordt gedaan op gelijkwaardigheid. Zie verder hierboven.
- *Er zijn gemeenten die nu ook al EKV's en zelfs Bouwbesluitoplossingen weigeren. Hoe wordt daarmee omgegaan in de nieuwe situatie?*
Gemeenten mogen ook nu oplossingen die voldoen aan het Bouwbesluit 2003 en EKV's niet weigeren. Gemeenten mogen geen aanvullende eisen stellen ten opzichte van het Bouwbesluit 2003 en erkende kwaliteitsverklaringen moeten op grond van de regelgeving worden geaccepteerd. Het niet accepteren van dit soort oplossingen is strijdig met de wet, wat bij eventueel beroep tegen de beslissing van de gemeente dan ook zal leiden tot een 'terechtwijzing' van de gemeente. In het geval van certificering zal de toetser de aanvraag beoordelen. De gemeente zal geen inhoudelijke toetsing aan het Bouwbesluit meer uitvoeren en dus de door toetser goedgekeurde plannen dan ook niet meer kunnen weigeren. Ook de VROM-inspectie zal in het kader van haar periodieke onderzoeken een gemeente die dit weigert op de vingers tikken.
- *Is het mogelijk om een aanvraag voor bouwvergunning in te dienen waarbij slechts enkele scopes (deelcertificaten) onder certificaat zijn getoetst?*
Nee, uitgangspunt in de huidige beoordelingsrichtlijn voor certificering is een integrale toets. Het is dus niet mogelijk een deel onder certificaat en de rest op de traditionele wijze in te dienen. De reden hiervoor is dat bij werken met deels onder certificaat getoetste bouwplannen problemen kunnen ontstaan met betrekking tot de samenhang en eventuele overlap met andere scopes.
Wel kunnen gemeenten bij inhuur van extra capaciteit kiezen voor een op de betreffende onderdelen gecertificeerd bureau. Het certificaat wordt daarmee een soort 'kwaliteitslabel'. Mocht uit het verdere implementatietraject blijken dat het werken met deels onder certificaat getoetste plannen wenselijk is vanuit de bouwpraktijk, dan zou opnieuw overwogen moeten worden of en in welke vorm dat toegestaan kan worden.
- *Op welke wijze wordt er in de BRL, en een toets onder het bijbehorende certificaat, rekening gehouden met gemeentelijk monumentenbeleid?*
De gecertificeerde toetser zal de bouwtechnische toets uitvoeren op basis van de voorschriften uit het Bouwbesluit 2003. Daar waar sprake is van een monument zal op grond van artikel 1.12 van het Bouwbesluit overeenkomstig gehandeld moeten worden: de voorschriften uit de wijzigingsvergunning Monumenten gaan ook hier dus boven de voorschriften uit het Bouwbesluit 2003.
Het is voor de aanvrager zaak om de eventuele voorschriften uit de monumentenvergunning aan te leveren aan de gecertificeerde toetser, zodat deze op de hoogte is van de verkregen ontheffingen. In de toetsrapportage moet hier specifiek melding van worden gemaakt. De Monumentenvergunning moet (net als bij een reguliere aanvraag) worden meegeleverd met de aanvraag + toetsrapportage.

- *Mag de gecertificeerde toetser ook adviezen geven over de manier waarop je wel kunt voldoen aan de Bb-eisen*
 Indien door de toetser strijdigheden worden geconstateerd dan zal de aanvraag, inclusief een toelichting op deze strijdigheden, worden retour gezonden aan de aanvrager / opdrachtgever. De toetser kan en mag geen adviezen geven hoe deze strijdigheden op te lossen, dit is aan de aanvrager. De reden hiervoor is enerzijds de aansprakelijkheid van de toetser en anderzijds de onafhankelijkheid ten opzichte van de aangedragen oplossing. Wel moet de toetser zijn beoordeling beargumenteren.
 VROM is overigens sterk voorstander van het vroegtijdig inschakelen van een gecertificeerd toetser in het ontwerpproces. Op deze wijze kan voorkomen worden dat strijdigheden pas aan het licht komen nadat het ontwerp gereed is. Vroegtijdige signalering levert naar onze mening een besparing qua (faal- en ontwerp) kosten op en bespoedigt daarmee de afhandeling / toetsing van de aanvraag. Dit geldt overigens ook voor het reguliere vergunningenproces.

- *Is er nog sprake van tijdwinst door het onder certificaat (laten) uitvoeren van de toets op het Bouwbesluit op het moment dat de Wabo is ingevoerd?*
 Certificering biedt met de komst van de Wabo extra mogelijkheden om in één keer een bepaalde benodigde toestemming te verkrijgen. Via de reguliere procedure zal een opdrachtgever na het verkrijgen van de (ruimtelijke, etc) toestemming om een bepaald project uit te voeren achteraf nog de aanvraag om Omgevingsvergunning voor het onderdeel bouw moeten aanvragen. Inschakeling van een gecertificeerd bureau maakt het mogelijk om bij grotere bouwprojecten het voldoen aan het Bouwbesluit met een rapport onder certificaat aan te tonen. Bijvoorbeeld bij een wegtracé kan na het verkrijgen van de Omgevingsvergunning voor het gehele tracé worden volstaan met het aanleveren van de rapportages onder certificaat voor de losse kunstwerken. Hierdoor wordt het proces dus niet telkens onderbroken en kan het project sneller doorgang vinden. De Wabo biedt verder wellicht de mogelijkheid om ook andere delen dan de Bouwbesluittoets onder certificaat te laten vallen.

- *Als de gemeente een toetsrapportage tegenkomt die onder de maat is, welke bevoegdheden heeft de gemeente dan nog? En, kan deze foute toets ergens gemeld worden?*
 Een gemeente toetst een onder certificaat ingediend bouwplan niet inhoudelijk. Wel toetst de gemeente of de gecertificeerde toetser van het bouwplan, waarvoor een vergunning wordt aangevraagd, beschikt over de juiste certificaten en of de aanvraag voldoet aan de voorschriften die in de BRL worden gegeven. Worden hierbij onvolkomenheden ontdekt dan kan de gemeente om aanvullende gegevens vragen op grond van de Algemene wet bestuursrecht en uiteindelijk als e.e.a. niet blijkt te kloppen de aanvraag buiten behandeling laten.
 Mochten er daadwerkelijk fouten aan het licht komen (ook tijdens de uitvoering) dan is het idee dat de gemeente deze kan melden aan het gecertificeerde bureau. Als deze de vraag niet op een juiste wijze oplost kan de vraag worden verlegd naar de certificerende instelling. De CI kan vervolgens (direct of bij de eerste reguliere audit) het betreffende dossier trekken en aanvullend beoordelen. Is sprake van een onvoldoende toets dan kan het certificaat worden geschorst of ingetrokken. Tegen daadwerkelijke strijdigheden met het Bouwbesluit kan de gemeente (net als bij de 'traditionele' procedure) indien noodzakelijk handhavend optreden.
 Het onderdeel verantwoordelijkheden en aansprakelijkheden zal, mede op het verzoek van het Overlegplatform Bouwregelgeving, nog nader worden uitgewerkt alvorens de certificering wettelijk te introduceren.

- *Klopt het dat zowel de ontwerpende als de toetsende partij gecertificeerd moeten zijn?*
 Nee. Alleen diegene die de toets uitvoert heeft gecertificeerd te zijn. Wel is het mogelijk dat een ontwerper ook gecertificeerd is en zelf ook bouwbesluittoetsen uitvoert, maar het is niet noodzakelijk dat beiden gecertificeerd zijn.

- *Moet een gecertificeerde toetsers alles 'narekenen' of wordt hierbij aangesloten bij de wettelijke taak van de gemeente om de 'aannemelijkheid' te toetsen van een bouwaanvraag?*
Om het certificaat te verkrijgen moet een bureau aantonen dat ze in staat is om een bouwplan juist te beoordelen / toetsen. Hiertoe wordt een examenplan voorgelegd dat volledig moet worden getoetst ('nagerekend', CKB niveau 4). Indien dit op de juiste wijze wordt gedaan (en de overige zaken voldoen ook aan de BRL) dan kan het bureau worden gecertificeerd.
Bij de uitvoering van Bouwbesluittoetsen onder certificaat zal de toets minimaal hetzelfde niveau moeten hebben als het gemeentelijke beleid op dit punt. Als minimum geldt daarbij het landelijke adequate toetsniveau zoals in termen van toetsniveaus in de CKB-systematiek is vastgelegd en door de VI is aanvaard (bijlage 2 van de BRL 5019). Een toetsers zal dus aan de gemeente moeten vragen wat het te hanteren toetsniveau is en vervolgens minimaal op dat niveau moeten toetsen. Hiermee wordt aangesloten bij de wijze waarop de gemeente zelf toetst. Indien het gemeentelijk niveau lager is dan het niveau van de BRL is de BRL leidend.

Vragen inzake certificering

- *Mag een gecertificeerde ontwerper zijn eigen plannen toetsen? (en zo ja, onder welke voorwaarden?) Hoe zit het in dat verband met de situatie van de 1-pitters.*
Op beide punten heeft het OPB gevraagd om nog eens goed te kijken als een en ander wettelijk wordt geregeld.
Op dit moment is het mogelijk om als "éénpitter" of als ontwerpende partij je eigen plannen te toetsen onder certificaat. De controle op de deskundigheid van het bedrijf wordt ten minste twee keer per jaar getoetst. Één maal wanneer het bedrijf de controle zelf onder gaat en de tweede keer wanneer het bedrijf een collega toetst.
- *Kun je ook gecertificeerd worden voor slechts één of enkele scopes (deelcertificaten)?*
Ja, dat is mogelijk. Een deelcertificaat maakt het mogelijk om samenwerking aan te gaan met andere bureaus om zodoende toch een integrale gecertificeerde toets uit te kunnen voeren. Bij een dergelijk samenwerkingsverband zal één van de partijen de eindverantwoordelijkheid moeten hebben en gecertificeerd zijn voor scope G (coördinatie).
- *Op welke wijze vindt de collegiale toetsing plaats die in de BRL wordt genoemd? Maakt de collegiale toetsing het niet mogelijk dat concurrenten elkaar het certificaat afnemen? Met andere woorden: is de collegiale toetsing voldoende bestand tegen fraude en misbruik?*
Bij het jaarlijkse herhalingsonderzoek door de CI worden een aantal dossiers gelicht die vervolgens door 2 andere gecertificeerde bureaus worden getoetst. De resultaten van de 3 toetsen worden door de CI naast elkaar gelegd en beoordeeld. Indien er sprake is van verschillen in de toetsresultaten van de 3 plannen worden de plannen voorgelegd aan de Beoordelingscommissie. Deze onafhankelijke commissie van deskundigen zal de strijdige punten beoordelen en een definitief oordeel geven. Indien de collegiaal getoetste plannen onvoldoende van kwaliteit zijn (dit ter beoordeling van de Beoordelingscommissie) kan de certificaathouder worden geschorst of van de lijst geschrapd (afhankelijk van de ernst van de fout).
De dossiers worden vooraf niet geanonimiseerd, maar de collega weet niet van wie het plan afkomstig is. Wel blijven de tekenhoofden van de tekeningen en de voorbladen van rapportages in takt. Het risico van misbruik is afgedekt door het feit dat niet alleen degene die 'gecontroleerd' wordt op de vingers kan worden getikt, maar ook de 'collegiale-toetsers'. Wordt door laatst genoemde (al dan niet bewust) een fout gemaakt dan kan de Beoordelingscommissie ook de laatste 'op de vingers tikken'. Frauduleus handelen kan dus leiden tot het kwijt raken van het certificaat door de fraudeur!
De hierboven beschreven procedure betreft de werkwijze zoals deze nu in de beoordelingsrichtlijn is voorzien. Eventuele gesignaleerde problemen zullen door het college van deskundigen worden opgepakt en kunnen leiden tot aanpassing van de BRL.

- *Wat zijn de kosten (en tijdsbesteding) voor het onder certificaat (laten) uitvoeren van de toets op het Bouwbesluit?*

De kosten en tijdsbesteding zullen per bouwplan sterk variëren en zijn tevens afhankelijk van het niveau van toetsing. Uit de praktijkproef kwam naar voren dat de gemiddelde tijdsbesteding 50 tot 70 uur was, wat overeenkomt met €3.000,- tot €4.000,-. Als gekeken wordt naar de hoogte van de leges dan volgt uit de praktijkproeven dat de kosten voor de private toets vergelijkbaar zijn met 30 – 50% van de totale legeskosten.

- *De kosten die gemoeid zijn met het zich laten certificeren lijken voor met name eenmansbedrijven hoog. Hoe wordt hier tegenaan gekeken?*

De kosten voor certificering zijn afhankelijk van het aantal scopes waarvoor een organisatie zich wil certificeren. Voor wat betreft het kwaliteitshandboek, de protocollen en procedures is er geen verschil tussen een eenmanszaak en grotere organisaties. Beiden moeten bij dezelfde scopes aan dezelfde kwaliteitseisen voldoen. De in de BRL ingebouwde controle op de kwaliteit is in beide gevallen identiek, dus zal voor eenmanszaken ook relatief duur uitvallen.

Eenmanszaken en grotere organisaties worden noodzakelijkerwijs op een identieke wijze beoordeeld / behandeld: beiden moeten dezelfde kwaliteit leveren! Voor kleinere bureaus vallen de kosten dan inderdaad relatief hoger uit. Door het samenwerken van meerdere kleinere bureaus kunnen de kosten worden gedrukt. Het is bijvoorbeeld mogelijk om met meerdere personen / bureaus één juridische entiteit op te richten en die te certificeren. Op die manier wordt die samenwerkende entiteit gecertificeerd. Via onderlinge schriftelijke afspraken/overeenkomsten wordt een financiële verdeling gemaakt.

- *Worden toetsprotocollen gestandaardiseerd en wat is de status van het CKB in de certificeringsregeling?*

Om als bureau het certificaat te verkrijgen moet een kwaliteitshandboek worden opgesteld. Een belangrijk onderdeel van dit kwaliteitshandboek zijn de toetsingsprotocollen. In het kwaliteitshandboek moet het bureau vastleggen op welke wijze de Bouwbesluittoets wordt uitgevoerd (werkwijze, te hanteren hulpmiddelen, etc.).

In de beoordelingsrichtlijn is het CKB genoemd als een geaccepteerd toetsingsprotocol. Indien een bureau gebruik maakt van het CKB dan zal bij de audit dit onderdeel als voldoende worden beoordeeld (mits het CKB op een goede wijze in het kwaliteitshandboek is verankerd). Wil het bureau gebruik wil maken van een eigen / ander toetsingsprotocol dan zal de certificerende instelling het betreffende protocol meenemen in de audit en beoordelen of dit protocol ten minste gelijkwaardig is aan het CKB. Voldoet het toetsingsprotocol aan de voorwaarden dan kan het bureau het certificaat verkrijgen. Tevens kan het toetsingsprotocol dan worden toegevoegd aan de lijst van 'geaccepteerde protocollen'. Niet uit te sluiten valt dat er in de toekomst meerdere geaccepteerde 'CKB's' worden benoemd

- *Hoe is aansprakelijkheid binnen de BRL geregeld? Wie is waarvoor verantwoordelijk / aansprakelijk?*

- *Op welke wijze is de verantwoordelijkheid voor de toets aan het Bouwbesluit op dit moment geregeld en hoe zal dat zijn bij het toetsen onder certificaat?*

Publiekrechtelijk ligt de verantwoordelijkheid volledig bij de vergunninghouder. Hij of zij is verantwoordelijk voor het voldoen aan de regelgeving. Aan de privaatrechtelijke kant zal een vergunninghouder een deel van de eventuele aansprakelijkheid kunnen afwentelen op de adviseurs die bij het project betrokken zijn. Die aansprakelijkheid beperkt zich tot gevallen waarin de toets tekort is geschoten op een wijze waarvan gezegd kan worden dat geen 'redelijk handelende toetsers dit zo had mogen doen of nalaten'.

De gemeente toetst of het aannemelijk is dat een bouwplan voldoet aan de bouwregelgeving. Behoudens gevallen van grove nalatigheid is een gemeente niet aansprakelijk voor eventuele zaken die bij deze toets over het hoofd worden gezien.

Bij controle van het ontwerp door derden ontstaat een gedeelde verantwoordelijkheid voor het uiteindelijke resultaat. De ontwerpende partij is en blijft verantwoordelijk voor de juistheid van het ontwerp. De toetsende partij is verantwoordelijk voor de juistheid van de door hen

uitgevoerde werkzaamheden. Een en ander is vergelijkbaar met controlewerkzaamheden zoals die ook nu al in de bouw worden uitgevoerd. De exacte verdeling van de verantwoordelijkheid en de eventuele aansprakelijkheid zal van geval tot geval verschillen. Met betrekking tot toetsen onder certificaat zal door VROM en door marktpartijen nog nader worden bepaald hoe de verantwoordelijkheidsverdeling exact komt te liggen.

- *Werkt dit systeem van certificering bureaucratie niet erg in de hand (vragensteller was al ISO 9001-gecertificeerd)?*
Evenals met ISO-certificering heeft een organisatie de mate van bureaucratiesering zelf in de hand. Om de kwaliteit van het geleverde werk te borgen is een bepaalde minimale invulling van het kwaliteitshandboek noodzakelijk. Om het systeem van certificering transparant en controleerbaar te houden is het tevens noodzakelijk om de werkwijze vast te leggen zodat controle / toetsing mogelijk is.
Voor organisaties die op dit moment ISO-gecertificeerd zijn en de kennis en kunde voor het uitvoeren van de toets aan het Bouwbesluit in huis hebben is het verkrijgen van het certificaat relatief eenvoudig.
- *Is de BRL aanvullend op ISO 9001? Met andere woorden: is ISO 9001 verplicht om voor BRL5019 gecertificeerd te worden?*
Nee, dat is niet verplicht. BRL 5019 bevat zowel procedurele als inhoudelijke voorschriften die in het kwaliteitshandboek moeten worden vastgelegd. De procedurele onderdelen komen voor een groot deel overeen met die zaken die normaliter ook in ISO 9001 certificeringen worden geregeld. BRL 5019 sluit daarmee aan op ISO-certificering, waarbij de procedurele aspecten (projectopbouw, etc) hieruit gebruikt kunnen worden. Procedures die overeenkomen zijn: dossiervorming, interne controle, klachten, directiebeoordeling, managementreview.
- *Hoe is de verantwoordelijkheid geregeld bij het inhuren van andere bedrijven/personen voor deel-scopes (al dan niet onder certificaat)? Moeten partijen die voor deel-scopes worden ingehuurd ook gecertificeerd zijn?*
De BRL kent hiervoor twee varianten, waarbij er wel telkens sprake is van één eindverantwoordelijke (de houder van scope G, coördinatie):
In de eerste variant huurt de eindverantwoordelijke een ander gecertificeerd bedrijf in voor de scopes waarvoor ze zelf niet gecertificeerd zijn. Opdracht tot toetsing wordt telkens gegeven door de opdrachtgever. Gezamenlijk voeren de partijen dan een integrale toets uit. De BRL stelt als beperking aan deze voorwaarde dat de eindverantwoordelijke partij de helft van het aantal scopes waarvoor de organisatie zelf is gecertificeerd mag inhuren. Op deze wijze kunnen ad hoc samenwerkingsverbanden worden samengesteld.
De tweede optie is het in het certificaat benoemen van een externe partij. Een architect kan bijvoorbeeld een samenwerkingsverband aangaan met een constructeur, waarbij de medewerkers van de constructeur worden beoordeeld en uiteindelijk benoemd in het certificaat van de architect. Het certificaat is op dat moment dus slechts geldig binnen het vastgelegde samenwerkingsverband. De opdrachtgever geeft één opdracht aan de houder van scope G en G werkt samen met de relatie die in zijn kwaliteitssysteem is beschreven.

Vragen inzake de rol van gemeenten

- *Gaat (uiteindelijk) gemeentelijke kennis en deskundigheid niet verloren?*
De gemeentelijke deskundigheid is voor veel gemeenten ook nu al een probleem. Vandaar dat in veel gemeenten externe capaciteit wordt ingehuurd. Doordat er nu geen kwaliteitseisen zijn, is het niet duidelijk hoe deze bureaus presteren. De BRL 5019 kan aan deze situatie een eind maken: gemeenten kunnen ten alle tijden gecertificeerde bureaus in huren. Aangezien leges kostendekkend behoren te zijn, kan het benodigde budget geen probleem zijn. De gemeente kan ook certificaathouder worden. Hiermee kan zij aan de vergunningaanvrager laten zien dat zij ook 'markt'-kwaliteit leveren voor de gevraagde leges.

Overigens zullen veel bouwplannen nog steeds op de traditionele wijze worden ingediend. De gemeente zal hiervoor de benodigde kennis en kunde moeten onderhouden en behouden. Ook voor toezicht tijdens de bouw is overigens goede kennis van het Bouwbesluit noodzakelijk.

- *Aangezien het om vrijwillige toepassing van een private toets gaat, is daar voor een gemeente niet goed op te anticiperen: zitten er straks gemeenteambtenaren duimen te draaien?*
Het klopt dat het de aanvrager vrij staat om via een gecertificeerd toetsers of rechtstreeks bij de gemeente een bouwvergunning aan te vragen. Voor de gemeente zal (op termijn) de hoeveelheid werk verbonden aan de bouwtechnische toets aan het Bouwbesluit 2003 afnemen. Het is denkbaar dat een deel van de vergunningverleners daardoor geen of veel minder werk in de vorm van preventieve toetsing gaat krijgen. Er zullen echter altijd bouwaanvragen op de traditionele wijze binnen komen en ook het toezicht tijdens de bouw vergt de nodige mankracht van gemeenten.
- *Leidt het onder certificaat (laten) uitvoeren van een toets op het Bouwbesluit tot informatieachterstand bij toezichthouders/ handhavers?*
In de praktijk zal het gemeentelijk toezicht (net als nu overigens) zich op een nieuw bouwplan moeten inwerken. Doordat de toets van dat bouwplan niet door een collega van de binnendienst is uitgevoerd moet de 'overdracht' op basis van het bouwplan zelf plaatsvinden. De aanvraag van een bouwvergunning onder certificaat bestaat niet alleen uit een verklaring dat het plan voldoet. Bij de aanvraag wordt een rapportage gevoegd en één volledige set tekeningen van het bouwwerk. In de rapportage wordt specifiek ingegaan op aandachtspunten voor de uitvoering (eis van de BRL). Door de eisen aan de inrichting / uitvoering van de rapportage is in de BRL rekening gehouden met een zo goed mogelijke informatieoverdracht.
- *Gaan gemeenten legeskorting geven bij een aanvraag van een onder certificaat getoetst bouwplan?*
De leges zijn ook op andere vergunningstelsels een apart punt van bespreking tussen Rijk en gemeenten (denk ook aan de Wabo). VROM probeert, aan de hand van de intentieverklaring zoveel mogelijk gemeenten over te halen om kortingen te geven bij aanvragen die gepaard gaan met een toetsrapportage van een gecertificeerde toetsers.
- *Kunnen gemeenten zich ook laten certificeren? (Wat is het voordeel daarvan?)*
Ja dat is mogelijk. Met het formuleren van de eisen in de BRL is er nadrukkelijk rekening mee gehouden, dat gemeenten zich moeten kunnen laten certificeren. Het voordeel hiervan voor gemeenten is het goed op orde krijgen van de eigen interne werkprocessen, waardoor de gemeente laat zien servicegericht te werken aan een kwalitatief hoogwaardige 'product' (de aanvrager krijgt 'waar voor z'n geld'). Wanneer een gemeentelijke BWT-dienst zich laat certificeren kan zij optreden als marktpartij. Immers, een onder certificaat getoetst plan, mag niet meer door de gemeente worden getoetst. Het is dus denkbaar dat een aanvrager in gemeente X zijn bouwplan laat toetsen in gemeente Y, dat over het certificaat beschikt. Gemeente X mag dan niet meer toetsen. Een dergelijke figuur is niet bedoeld om concurrentie tussen gemeenten te entameren, maar kan een belangrijke bijdrage leveren in het tot stand brengen van regionale samenwerking op het terrein van het bouwtoezicht.